

DNES Vedoucí redakce: Ivana Faryová
Regionální obchodní manažer:
Martin Uttner
Inzerce: 225 063 452

AMC, Karla Engliš 519/11, Praha 5
tel.: 225 061 111, redpha@mfdnes.cz
Předplatné a distribuce: 225 555 522
predplatne@mafra.cz

Střední Čechy

Smyččář Petr Auředník patří ke špičce ve svém oboru. Pracuje pro přední virtuosy a jeho smyčce by se daly vyvažovat zlatem.

Viktor Votruba
redaktor MF DNES

ŘÍČANY Průměrně vyrobí tak jeden smyčec měsíčně. Cena? Od 50 tisíc korun výš. Devětatřicetiletý Petr Auředník je jedním z mála českých výrobců smyčců, který navíc dosahuje světové úrovně. Svě mistrovské kousky tvoří v malé dílně v rodinném domě v Říčanech.

O výrobcích houslí slyšel každý a zřejmě i o tom, že ty dobré dokážou být pořádně drahé, málokdo ale tuší, že to samé platí o smyčcích. Stejně jako existují mistři houslaři, jsou i specialisté na výrobu smyčců. Obojí má na kvalitě výsledného zvuku rovný díl.

Podle ceny vašich smyčců soudím, že k vám chodí pouze profesionální hudebníci?

Je pravda, že tak 70 procent mých klientů tvoří profesionálové. Zbytek většinou studenti konzervatoří.

To si i studenti mohou dovolit smyčec od vás?

Jsou taková. Rodiče jim dost často jako veliký dárek dají smyčec. Nebo si na něj ušetří. Housle a smyčec jsou pro hraní dvě hodně důležité věci. Všichni si myslí, že základ jsou housle, když ale budete mít špatný smyčec, tak z nich dobrý zvuk nedostanete. Musí to být vybálanované. Jsou to spojené nádoby.

Vy sám na housle ani jiný podobný nástroj nehrájete, jak si tedy ověřujete kvalitu svých smyčců?

Nejsem jediný smyččář, který nehraje, i když hodně smyččářů se naučilo hrát na housle alespoň základy. Když ale děláte smyčce na vysoké úrovni, tak ty špičkové základním hraním od těch dobrých stejně nepoznáte. Přitom se cenově liší o desítky tisíc korun. Rozeznat ty výborné umí jen top hudebníci a na takovou úroveň bych se stejně nedostal.

Takže kvalitu posoudí až hudebník, který si jej kupuje?

Ano. Chodí ke mně například Pavel Šporcl, Ivan Ženaty, Jan Mráček nebo Petr Nouzovský. Ti, když po-

S citem Petr Auředník začínal opravovat smyčce žáků lidušek, dnes dělá i pro přední umělce.
Foto: Michal Šula, MAFRA

Mistr smyčců z Říčan

třebují, tak přijedou, vyzkouší si smyčce a řeknou mi. Když smyčec dokončím, tak už ale poznám, jestli je dobrý, nebo vynikající.

Jaké musí mít vlastnosti, aby nebyl jen dobrý, ale výborný?

Základ je v materiálu. Musí to být nejlepší kvalita. Když chcete být špičkový ve svém oboru, a netýká se to jen výroby smyčců, tak strávíte spoustu času sháněním materiálu a dodavatelů, kteří jsou schopni ho dodat. Dále se na kvalitě smyčce podepíše know-how řemeslníka a konstrukce nástroje. Navíc by měl být smyčec hezký, muzikantovi by se měl líbit. A tím nemyslím to, že by měl být nějak extra zdobený. Osobně dělám jednoduchou linii.

Stejně jako jiní smyččáři používáte na tělo smyčce takzvaný fernambuk z Brazílie. Je to dost vzácné dřevo, proč?

Je špatně k sehnání a je chráněné v rámci ochrany deštných pralesů. Fernambukový strom je téměř vytěžený. Dnes je snaha jej pěstovat na plantážích, ale bude trvat ještě poměrně dost dlouho, než ty stromy zase vyrostou, a uvidíme, v jaké budou kvalitě. Ještě ho je ale naštěstí dost ve skladech. V Brazílii mají desítky tisíc takzvaných přířezů na

smyčce. Když jsou v dobré kvalitě, má každý z nich cenu 200 až 250 euro. Přitom ještě v 19. století se z něj dělala i nábytek, pak se ale přišlo na to, že je výborné na smyčce.

Proč je tak výborný?

Je hodně pružné, tvrdé, odolné a skvěle rezonuje.

K tomu používáte žině z mongolských koní. Proč zrovna ty?

Patnáct let jsem hledal vhodné žině. Není ani tak důležité, jestli jsou ze Sibíře nebo z Mongolska. Jde spíš o to, jakého dodavatele zvolíte a jaký má zdroj. Mongolské koně mají hodně silné žině, takže vydrží velký tah. Kupuji je po půlkilových svazcích.

Jeden svazek rovná se jeden koňský ohon?

Kdepak. Jeden svazek je z mnoha ohonů. Mám žině, které jsou deseti-procentním výběrem, což znamená, že je tam jen 10 procent toho nejlepšího. Musí být stejně silné, nesmí být zlámané ani barvené. Není jednoduché je sehnat.

Jako samostatný řemeslník jste začínal v kočárkárně panelového domu na sídlišti. Jak dlouho jste tam vydržel?

Byl jsem tam od roku 2001 do roku 2009.

Už tehdy za vámi přišel Pavel Šporcl?

Ano, s ním už se znám dlouho. Sám jsem mu drze zavolal s tím, že mám jeden hezký smyčec a že bych mu ho rád ukázal a zda bych za ním mohl přijet. Zaujal ho, a tak jsme začali spolupracovat.

Takže kočárkárna špičkové hudebníky neodrazovala...

Nikdo mi nikdy neřekl, že by mu to vadilo, i když reprezentativní to tam nebylo. Ani podmínky tam však nebyly dobré. Byly tam rozvozy vody a teploty se střídaly podle toho, jak se zrovna topilo. Začínal jsem však z ničeho a byl jsem rád, že tam mohu být.

Jaké máte vzdělání?

Dva roky jsem v Říčanech studoval gymnázium, pak jsem ale zjistil, že bych chtěl dělat něco rukama. Jsem člověk, který má rád, když po něm něco zůstává. Šel jsem proto studovat výrobu strunných hudebních nástrojů v Lubech u Chebu. To svou úroveň mělo, ale získal jsem tam pouze základy a opravdové mistrovství je někde jinde. Především jsem se naučil s náradím.

Po škole jste dělal chvíli v továrně. Kde to bylo?

Ve Strunalu v Lubech. Vydržel jsem tam jen půl roku. Nebyla to práce pro mě. Dělal jsem tam pětadvacet smyčců denně.

Nyní vyrábíte smyčce po vzoru francouzských mistrů. Jaký styl jste se učil na škole?

Hodně to bylo ovlivněné německým způsobem konstrukce. Většina na nejlepších hudebníků ale hraje se smyčci francouzskými.

Jak jste se řemeslu starých francouzských mistrů naučil?

Když se někde objevil dobrý smyčec, tak jsem nelenil a jel se na něj podívat. Zkoumal jsem ho a poslouchal, jak má fungovat. Okoukal jsem to.

Je pravda, že na vás měl velký vliv houslař Petr Zdražil?

Ano. Krátce pod dokončení školy jsem ho navštívil a ukázal mu jeden ze svých smyčců. Tenkrát mi sdělil, že konstrukce není příliš dobrá a že takový nebude fungovat na sto procent. Po čtyřech letech živnosti jsem tak opustil to, co mě naučili na škole.

V čem se ty konstrukční styly odlišují?

Němci jsou na rozdíl od Francouzů

příliš precizní. Dělají všechno podle tabulek a různých průměrů.

To skoro zní, že jsou ty francouzské smyčce odfláknuté.

Svým způsobem tomu tak je. Podívejte se na housle stradivárky, ty jsou v podstatě šišaté, jsou asymetrické. U smyčce to chce také trochu asymetrie. Není možné to udělat dokonale, protože ani v přírodě není nic dokonalého. I v Německu ale vznikají smyčce na špičkové úrovni, rozdíl v německém a francouzském stylu je však patrný a obecně jsou francouzské smyčce ve světě lépe ceněny. Většina německých smyčců nedosáhne takové technické a zvukové kvality jako smyčce francouzské.

Nectíte žádné tabulky?

Tak před deseti lety jsem přestal tabulky používat. Všechno dělám od oka čistě podle citu a velmi se mi to vyplácí. Sice mám šupleru s přesností 0,1 milimetru, ale vůbec ji nepotřebuji. Ani váhu moc nepotřebuji. Chytím smyčec do ruky a poznám, kolik váží s maximální odchylkou jednoho gramu. Ani žině nepočítám. Víím, že jeden smyčec potřebuje pět a půl gramu. Tak vezmu svazek žině, odstříhnu si a většinou to trefím od 5,4 do 5,6.

INZERCE

XXX Lutz

24/7 E-SHOP
WWW.XXXLUTZ.CZ

Platí od 11.-14.10. a 18.-21.10. 2018

+ 12% IHNED

MINUS 40%*

NA VYBRANÝ NÁBYTEK

DOMY NÁBYTKU. TY S TOU ČERVENOU ŽIDLÍ.

* Podmínky akce na www.xxxlutz.cz